

Ἄλεκος Μαρασλής

ΕΙΧΕΣ ΣΤΑΘΕΙ

Είχες σταθεῖ στὸ κατώφλι καὶ μὲ κοιτάζες
ὅπως κοιτάζουν τὰ παιδιά
κι ἄς κόχλαζε ἀπὸ πάνω μας ἡ ὑποφία,
ἢ εὐθύνη γιὰ τὴν αὐριανὴ ἀνησυχία.
Μόνο πὸς κοκκίνιζες μπροστὰ στὰ συνθήματα
πὸς χρόνια τώρα γράφαμε στοὺς βρώμικους τοίχους.
Ἀμέριμνη σκεφτόσουν τὴ μοναξιά
καὶ μὲ κοιτάζες σὰν παιδί
πὸς ζωγραφίζει στοὺς δρόμους
ἄγουρα στήθη, νεανικὲς καρδιές,
ἱστορίες μὲ συνθήματα λευτεριάς
καὶ κόκκινους πύραυλους,
πρὶν τ' ἀσθεσιώσουν οἱ ἐχθροὶ
καὶ πρὶν καρφώσουμε στὰ σκέλη
τὴν ἀπόφαση
νὰ δοκιμάσουμε τὴν ἡδονή.

Ἄγγελος Ρηγόπουλος

Μπεεεεεεε

Μπουμουου

ΓααβΓγαββ

Νυιάουου

Η ΣΧΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΙΑΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

Βασίλης Μπουκουβάλας

Η ΤΕΛΕΤΗ

τῆς Κατερίνας

Βουίzzουν τὰ σταχοπράσινα κοχύλια
στὰ φουσκωμένα μάγουλα τοῦ Ζέφυρου
ἀλλ' ὁ θαλασσινὸς ἀγέρας
ἤρθε καὶ κρύφτηκε στὶς καλαμιές τῆς ἀκροθαλασσιᾶς
πὸς ἔγιναν τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτ' σουραύλια
στὰ δάχτυλα καὶ τίς πνοές τῶν κοριτσιῶν.

Ὁ φίθυρος τοῦ ἀφροῦ

στὰ κοχυλάκια τῆς ἀμμουδιάς

τὸ τρίξιμο τοῦ νεροῦ

μέσα στὰ βότσαλα

κάτω ἀπ' τὸ πάτημα τοῦ ἀλόγου